

nieuwsblad van oud-leerlingenvereniging

'MYRAKEL'

10 MEI

1
1995

Dit kwartaal ..

Van de redactietafel
 Personalia
 Sint-Nicolaas op onverwachte locatie's
 Lucas Reijnders (II)
 Uitspraken van Dhr. Rolf
 Brief van Pater van Marrewijk
 Jaarvergadering 1994/1995
 Ledenadministratie
 Vakantiefoto-actie
 SNL op televisie
 Het "MYRAKEL" van Amsterdam

1
1
2
3
4
5
6
6
7
8
8

Van de redactietafel

De vereniging is in de periode 1994/1995 de dupe geworden van een slecht bereikbaar adres. Wij vrezen, dat diverse leden post retour hebben gekregen, die naar de postbus of het antwoordnummer in Almere was verzonden. Onze excuses voor het ongemak. Om van deze ellende af te zijn, is er besloten om vanaf nu een ander adres te voeren, namelijk:

Myrakel, Postbus 7903, 1008 AC Amsterdam

Personalia

Ten huize van **Nicole van der der Aart** (Gymnasium, 1979) en René de Waal is op 18 november 1994 Martijn geboren. Blijkbaar was het huis te klein, want het gezinnetje van vijf is daarna van Amstelveen naar Breda verhuisd.

onze school richtte hij de Maria-congregatie op en hij werd daar ook landelijk directeur van. Voor het Generaal Bestuur van de Kerk in Rome vertaalde hij - ook recentelijk nog -documenten in het Spaans.

heeft en dat hij actief is voor de Stichting Handicap Tele-werk.

De classicus **Hein van Dolen**, slechts 1 jaar als leraar oude talen op het SNL in functie (1966), vertelt in De Volkskrant van 17 maart over zijn voorliefde voor vertaalwerk, in dit geval speciaal de vrouwencomedies van Aristofanes.

leed Eric, de jongste zoon van onze DTP-er **Koos van Langen**, aan de gevolgen van een verkeersongeluk. Hij werd 13 jaar. Wij wensen hem en zijn familie veel sterkte toe de komende moeilijke tijd.

Kwartaal-nieuwsblad voor oud-leerlingen van het St. Nicolaas Lyceum

Oud-leraar Pater **Leo Rebers** (docent Godsdienst van 1957-1966) is in de nacht van 2 februari 1995 overleden op 75-jarige leeftijd. Op

Jeroen Karreman (Atheneum, 1975) werd - geïnterviewd door "De Ingenieur". In het nummer van 22 februari lezen we dat Jeroen veel tegenslag in het leven

Op 10 februari j.l. over-

Sint-Nicolaas op onverwachte (?) locaties

Door Frans Smit (Gymnasium β , 1970)

"Oktober 1994 kneep ik er voor een paar dagen tussenuit richting Twente. Mijn verblijfplaats voor enige dagen was een redelijk luxe caravan op het erf van een boer in Albergen. Van daaruit had ik een paar fietsroutes uitgezet in het herfstige Twentse land met als hoofddoel het foto-grafieren van de ruimschoots aanwezige wind- en waterradmolens.

Dat Denekamp op het landgoed 'Singraven' de wellicht mooiste waterradmolen van Nederland herbergt, dat was me al bekend van een eerdere fietstocht in de jaren '70. Tóen was er de fascinatie van de onstuimigheid die de rivier de Dinkel -de levensader van deze houtzaagmolen - wist te ontwikkelen. Nu was er de fascinatie van de ydille. Het riviertje werd gestreeld door een laat najaars-zonnetje en het molenrad spiegelde zich in een patina van herfstkleuren.

Wat ik niet wist: dat Denekamp iets had en heeft met St. Nicolaas.

De eerste signalen ving ik op toen ik, komend vanuit het iets noordelijker gelegen buurtschap Lattrop, vlak voor het passeren van de brug over het kanaal Almelo-Nordhorn, aan mijn linkerhand een bordje "St. Nicolaas-stichting" ontwaarde. 'Typisch zo'n omgeving waar je een gesticht aantreft', dacht ik nog: veel bos, lange oprijlanen, een smeedijzeren hek met krulletters en vooral weinig zicht op de monumentale kloosterachtige bouwwerken.

Mijn Nicolaas-voelsprietten waren nog niet echt geactiveerd geraakt. Dat werd anders toen ik ontdekte dat in het centrum van het dorp een heuse St. Nicolaas-kerk dominant stond te wezen. En warempel was daar ook nog een met schaliën (= houten schubben) bedekte St. Nicolaasmolen, natglimmend van een fonkelnieuwe verfbeurt. Maar...maar...St. Nicolaas in Denekamp? De Sint, zoveel meende ik er toch van te hebben begrepen, was toch de beschermheilige van kooplieden en zeevarenden? In Noord-Holland heb je Nicolaaskerken in Amsterdam, Muiden, Den Helder en Lutjebroek; dat is redelijk te plaatsen, als je aan water, zee en havens denkt. Bij Lutjebroek moet je hooguit enige fantasie hebben, maar je stelt je dan voor dat de Sint het geploeter door de moerassen met zijn sacrale aanwezigheid begeleidde. Maar hier, tweehonderd kilometer van de Noordzeekust in een glooiend landschap, leunend tegen Duitsland? Een

voortkabelende Dinkel riep andere associaties op dan zeeën en grote watervlakten. De stoomboot van de Goedheiligman leek uit de koers geraakt.

Eerst maar eens de plaatselijke VVV opgezocht, maar daar werd ik niet veel wijzer van. Vaak kan ik me niet aan de indruk onttrekken, dat VVV-werk een veredelde vorm van folders uitdelen is, meer niet. Historische kennis? Gelukkig viel de naam van de Stichting Heemkunde Denekamp, gevestigd in het "Heemhoes" en als een vorst bestierd door de heer Appels ("Ja, ik heb hier altijd een schaal met appels staan").

De 'möl' en het gesticht, uit respectievelijk 1859 en 1875 hebben hun naam simpelweg te danken aan de benaming van de parochie. En ja, als u daar iets meer van wilt weten, dan ben ik nog wel eventjes bezig", aldus Appels. "Dan praten we over ruim 700 jaar kerkelijk leven in Denekamp en daar kan ik u wel een gevarieerd menu uit presenteren. Wat wilt u horen?".

Beste lezer, ik laat u even meeluisteren:

Het stenen kerkje, gewijd aan de heilige Nicolaas, is gebouwd op een plaats buiten bereik van het water dat 's winters rond het latere dorp een grote vlakte kon vormen, wanneer de Dinkel en de beken buiten hun oevers traden.

Aha, deze opening begint al wat te verduidelijken.

Rond 1250 zal men begonnen zijn met de bouw van het kerkje. Als bouw materiaal gebruikte men zandsteen, afkomstig uit de groeven bij Bentheim en Gildehaus, even over de Duitse grens. Sedert de tweede helft van de 12e eeuw was men daar begonnen om zandsteen te delven voor kerkebouw, in o.a. Oldenzaal en Ohne. Eenvoudig zal het niet zijn geweest om de grote blokken steen te vervoeren. Het moest gebeuren per paardewagen, over smalle heide- en zandweggetjes, die ofwel in mulle, ofwel in een modderige staat verkeerden.

Appels is dan niet meer te stuiten, de hele Nicolaas-geschiedenis, van Myra via Bari (zie twee SNeL-Binders geleden), wordt erbij gehaald. Inderdaad zijn er overal in Nederland kerken, die aan het water lagen, naar Nicolaas vernoemd. Maar de verering ging verder dan bescherming van de zeevarenden. Appels memoreert, dat in het algemeen tegenaan van 'watersnood' aan St. Nicolaas werd opgedragen. Voor Denekamp is de historie als volgt:

Vervolg volgende pagina

Vervolg St. Nicolaas

*Denekamp lag in een gebied, dat voor een belangrijk deel was omgeven door water. De grootste rol hierin speelde het riviertje de Dinkel. Deze kon voor grote wateroverlast zorgen: wegen werden onbegaanbaar, de boerschappen Denekamp, Noord Deurningen en Beuningen kwamen dan volkomen geïsoleerd te liggen t.o.v. hun moederkerken Oldenzaal en Ootmarsum. Deze regelmatig voorkomende overstromingen zullen de mensen uit de boerschappen vaak belet hebben Oldenzaal en Ootmarsum te bereiken. Even vaak zullen vele groengronden, weilanden en boerenerven onder water hebben gestaan, zodat het niet verwonderlijk lijkt, dat bij de stichting van een eigen parochiekerk juist een heilige als Nicolaas als bescherm patroon van de kerk werd aangenomen. De N.H. gemeente te Denekamp bezit een fraai zilveren **lakstempel**. Het vertoont de beeltenis van de H. Nicolaas, met een kromstaf in zijn rechterhand, terwijl de linker zegenend is opgeheven. Eigenlijk is dit onjuist, aangezien een bisschop met zijn rechterhand zegent en zijn staf met de linker vasthoudt.*

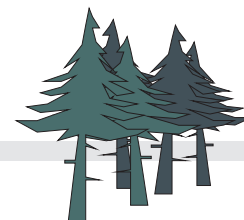
Het stempel dateert uit de zestiende eeuw, en is oorspronkelijk in bezit geweest van de R.K. parochie. Met dit zegel bekrachtigden de katholieke kerk-

meesters hun belangrijke stukken. Na 1635 zal het in handen zijn gekomen van de hervormden.

Waarna het relaas van de stempel zelf volgt. In 1716 is het bijvoorbeeld eens gestolen. Kerkdocumenten getuigen hiervan: "als onze kerke van Denecamp door Godlose dieven bestolen was ende van onse Schulten Rutgert sijn suster de cloppe genaamt Hermken... etc. etc."

Wie geboeid is geraakt, hij spoede zich naar 't Heemhoes. En wat die watersnood betreft: dat is dus ook van alle eeuwen. St. Nicolaas heeft eigenlijk overal in Nederland een 'mer à boire'.

Frans Smit
Gymnasium B (1970)

Lucas Reijnders (II)

Tot ons genoegen is onze oproep om het verhaal te vernemen, dat achter de foto bij het Reijnders-interview steekt, niet aan dovemans oren gericht geweest. Myrakellid Gerard Schiering stuurde de volgende informatie.

Lucas zelf vult hierbij aan, dat het meisje op de foto

↳ *Geachte redactie,*

Graag voldoe ik aan jullie verzoek om wat nadere informatie bij de foto van Lucas Reijnders in het laatste nummer. Deze foto stond destijds in dagblad De Tijd. Ik zelf sta, of liever gezegd zit links vooraan. De mensen op de foto hebben niet allemaal met elkaar gelopen. Hans de Borst (staand tweede van links), Guido Ruyer (niet op de foto, daar hij waarschijnlijk te zeer vermoeid was) en ikzelf, alle drie derde klas HBS'ers hebben de mars gelopen, terwijl de groep van Lucas Reijnders hetzelfde deed, maar dat hoorden wij pas later. Op het meisje na, ik dacht dat die op de Pius MMS zat, waren dat Gym-nasiasten. De Kennedymars, genoemd naar President Kennedy, was een wandeltocht van 50 mijl, dus ongeveer 80 km. Kennedy vond toendertijd al de lichamelijke gesteldheid van de meeste mensen zo slecht dat hij beweerde dat ze niet eens een wandeling van 50 mijl konden voltooien. Hij had dit nog nauwelijks gezegd of

er brak in Amerika een rage uit, die ook naar Europa oversloeg.

Op het SNL werden er toen meteen plannen gemaakt om deze mars het eerstkomende weekeinde te lopen. Na een paar wijze opmerkingen van gymnastiekleraar Reigersberg, vertrok onze groep op zaterdagmiddag om 15.00 u van het Amstelstation. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat we die ochtend tot half één nog gewoon les hadden. Via Abcoude, Loenen a/d Vecht, Breukelen naar Utrecht, waar we 's avonds om 23.30 u aankwamen. Na een klein uur pauze, we hadden het eerste gedeelte wel wat snel gelopen, gingen we richting Hilversum af en toe wat fruit, suikerklontjes, chocola en Maggiblokjes etend. In die tijd had je nog geen sportdrankjes! Na Hilversum liepen we via Weesp weer terug naar Amsterdam, waar we 's ochtends om 10.30 u aankwamen. De maandag daarop kwam er een journalist langs om een foto te maken. Wij waren één van de eersten in Nederland die de Kennedymars hadden gelopen! Ik herinner mij nog dat rector van Uden de journalist op het hart drukte dat hij er duidelijk bij moest schrijven dat het leerlingen van het SNL waren en niet van het Ignatiuscollege, want men wilde die twee nog wel eens verwisselen.

Tot zover mijn herinneringen aan de Kennedymars. Sukses met jullie blad.

Vriendelijke groeten, Gerard Schiering HBS '66

Vervolg volgende pagina

Vervolg Lucas Reijnders (II)

Yacinthe Winnubst heet. Intussen is het Tobbe-archief afgegraasd naar Lucas' dichtkunst. Mogelijke pseudoniemen zoals Peter Prudon heeft hij - bij navraag - niet herkend, zodat we een gedicht presenteren, dat hij onder eigen naam publiceerde. Frappant is zijn interesse voor bespotten fruit!

Poëzie "en réalité"

Ik dacht, Hugo, toen ik je gedicht
zag scheren door de lucht, en
botsen tegen een muur van on-
begrijpend zaagsel, aan de appels
die wij zijn, jonge appels zijn groen
en hard, ze worden alleen maar
chemisch verantwoord bespotten om de
insekten af te weren, de oude appels
rimpelen en verrotten, ze worden weg-
gegooid, zonder er naar om te kijken, maar
wij zijn appels, die glimmen en blozen
in de zon en waarop gelet wordt.
Wij kunnen de wereld verbeteren, er
voor altijd de vredesduif laten vliegen.
We omhullen ons vertier met sigaretten-

rook en drinken de verantwoording weg
met cola en nog veel meer tic, we laten
ons blind maken. Door zwijmelende Elviss
Elvissen en Cliff's, lopen trouw
fannend als koeien achter hen aan, en
er is voor ons geen groter genoeg
dan een fuif tot drie uur. Kunnen we
dan de ouderen nog de beangstigende
wereld verwijten, die ze ons hebben achter-
gelaten, maar die wij zelf weigeren te
verbeteren?

Luc. Reijnders
De Tobbe/Februari 1962

Uitspraken van dhr. Rolf (II)

Wordt vervolgd ... - Uitspraken van de heer Rolf

De redactie ontving van Frits Koopman (eindexamen 1955) onderstaande reactie op een artikel uit de SNeL-BINDER van 19 september 1994 "Uitspraken van dhr Rolf, leraar Engels (S.N.L.)", waarvoor zeer hartelijk dank:

Door het ingezonden stuk van Dick Jonker in de editie 3/1994 werd ik weer ruim 40 jaar teruggeworpen met mijn herinneringen aan het SNL.

Hij citeert hier een serie uitspraken van de heer Rolf, indertijd ook mijn leraar Engels: de Koopman die tweemaal in de opsomming voorkomt, ben ik namelijk zelf! Zolang ik op het SNL les heb gehad van de heer Rolf, heb ik met hem op een soort "voet van oorlog" verkeerd: we hanteerden soms een beetje dezelfde soort trucs en dat was in die tijd pure rebellie.

Ik heb eens in mijn oude plakboeken gesnuffeld en voorwaar een rijke oogst aan indertijd heimelijk opgeschreven citaten, die in het rijtje van Dick Jonker niet voorkwamen.
Hier gaan we dan:

31. We zijn allemaal progressief, voortijlend naar Magere Hein.
32. Wat een lam stuk ellendeling.
33. Wat een mestkaffer.
34. Er moet me een rauw woord van de lippen.
35. Knar, U moet er als een gifkikker opzitten.
36. U loopt geestelijk als een blote kikker door deze wereld.
37. Dat hoorde ik van dat sluwe zoutwater-boertje uit Zeeland?
38. U lag als een Perzisch kleedje op de gang uitgevloerd.
39. Prijsossen met een krans om hun kop.
40. U moet nu niet uit gele haat ondergronds gaan werken, want dan hang ik U als een slappe Gijs buiten het raam.
41. Ik mag van mijn geloof afrollen als ik het versta.
42. Een grote vooropgezette zwendelaaffaire.
43. The ship shall be wrecked. Dit, mijne heren, is dan een dreiging van een of andere duistere zee-god.
44. Geschraapt wegens ongodsdienstigheid.
45. Wanneer Uw baard door Uw kinnebak heenbreekt.
46. Gepatenteerde fielt.
47. Smiecht Kok.

Vervolg volgende pagina

Vervolg uitspraken Rolf (II)

48. Voordat de kerstklokken bimmen en bammen en U met vrome smoelen om de kerstboom geschaard zit, zullen we eerst nog een paar van die antieke gepeperde proefwerken geven.
49. U werkt alleen met Uw voorgevel, daarachter walmt de verrotting.
50. Aan de kerstboom bengelt dan een lijk met engelenhaar eromheen.
51. Ze zitten je aan te staren als zieke kerstganzen.
52. Dat komt maar op school met bruingebrande smoelen en kuiven als wajangbossen.
53. U staart mij aan als een leeg sigarenkistje.
54. Een stel losgebroke tuchthuisboeven.
55. U loopt als een beschonken Kerstman.
56. Als jullie thuishomen gaan jullie subiet weer aan de trog slobberen.
57. Ik moest U ter plaatse neerknallen.
58. Past U op, anders plaats ik U een zevenklapper tussen de ogen.
59. Op de jongste dag zal ik alles vergelden.
60. Als volgevreten runderen liggen ze in hun bank.
61. Ik zal een charge uitvoeren en dit hele zootje selecteren.
62. U loopt als een Zeeuws polderpaard op klompen.
63. U kijkt als een volgevreten os naar een grassprietje.
64. Een merkwaardig geval van geestelijke kortsluiting.
65. Knierst U verder met Uw stem als een betonmolen.
66. Dat zit me maar als een gepensioneerde veefokker te begapen.
67. Ze hangen met een kwab brood uit hun lebber in een portiek en lasteren.
68. Kijk, nu worden de runderen darterl.
69. Dat klonk als een vloek in het Onze Vader.
70. In hun achtergevel ligt het begin van de chronische zatlapperij.
71. Jongen, word aankomend koster.
72. Hier zuigt iemand venijn.
73. Ik wil U erop, wijzen omdat er op het examen wel eens zo'n matte hangsnor zit.
74. Er kwam een missionaris aan de deur, compleet met waaibaard en een witte jurk.
75. Ik kan geen jas of broek uittrekken of er zit een lot van een of andere zwendelcompagnie in.
76. Jongens, het worde stil en het werd stil, anders sabel ik erop in.
77. U borrelt weer op uit Uw drek? Nou, blijf maar zitten hoor.
78. We zullen Koks paashaasje even een oog dichtslaan.
79. Nu laten we de Zeeuwse dribbels los.
80. Die man heeft baleinen in z'n lebber van een zieke beschonken walvis.
81. Wat een bekroonde kaffer, hè.
82. Met woorden van haat omsingelen ze mij.

Wel, zo kan het wel weer: er is ongetwijfeld nog meer, want hij heeft na onze klas, eindexamen 1955, nog lang aan zijn "roeping" gewerkt.

Met vriendelijke groet,
Frits Koopman

Maar niet alleen Frits Koopman reageerde. Blij verrast was de redactie met een brief van Mevrouw Rolf-Grimbergen, die zij door ons heeft laten doorsturen naar Dick Jonker (van de vorige 30 citaten). De strekking van de brief kan worden samengevat in haar uitroep: "Wat hebt U mij hiermee een enorm plezier gedaan!".

Brief van Pater van Marrewijk

Pater van Marrewijk, die ons vorige keer reeds een citaat van de heer Rolf aanreikte, heeft in de aanloop naar Kerstmis 1994 laten weten, dat hij in goede doen verkeert. Pater van Marrewijk neemt als eerste Rector van het Sint Nicolaas Lyceum een unieke positie in in de historie van de school. Op dit moment woont hij in Duitsland (niet ver van Sittard). Ook al zijn we intussen reeds Pasen '95 gepasseerd, volgt hier zijn brief in onverkorte vorm, gedateerd 'Advent 1994'.

Lieve vrienden,

Manuel heeft een wandeling gemaakt in de rozentuin. Nog steeds geen bloeiende rozen? Daar staat er een die probeert open te gaan. Die breekt hij af en toont hem aan Melchior, de tuinman.

"Wat jammer", zegt Melchior, "nu is het geheim verloren gegaan".

"Het geheim", zegt Manuel, "verklaar mij dat, Melchior".

Vervolg volgende pagina

Vervolg brief Marrewijk

"In iedere rozeknop schuilt een geheim, Manuel, maar alleen als we geduld hebben, wordt ons het geheim onthuld. Nu is het verloren gegaan. Jammer!" Manuel zet zich op een bank en begint de knop te onderzoeken. Hij plukt een blaadje af, en nog een, maar van het geheim is niets te zien. Hij plukt nog een blaadje, en nog een, en nog een. Het geheim is nergens te vinden. Tenslotte houdt hij een kale stengel in de hand. Heeft Melchior hem gefopt?

Het overweldigende van Kerstmis is het geheim: Gods Zoon neemt onze gestalte aan en leeft met ons. Onbegrijpelijk! Laat die roos met rust, pluk geen blad! Ik heb de hoop, dat hij eens in volle bloei voor ons staat. Nog een beetje geduld!

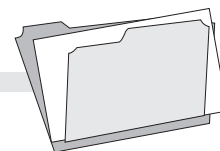
Met deze gedachten wens ik u allen: "Zalig Kerstmis!" Hoe gaat het u? Gaat het u als mij, dan ontmoeten we elkaar in de overtuiging, dat de toekomst ons brengen moet, wat we een leven lang gezocht hebben.

Het afgelopen jaar was voor mij een jubeljaar. Op 4 mei

was ik 25 jaar pastoor in Wehr. Op 15 juli was ik 60 jaar priester. Mijn parochies, Wehr en Hillenburg, en ook de thuisparochie Kwintsheul, hebben dat feest uitbundig gevierd. Het was een mooie demonstratie van gemeenzame vreugde en dankbaarheid. Na zo een bergtop zoek ik graag 't dal. Stilte, rust en bezinning.

Kort voor 't feest kwam de kerk in Wehr klaar. Nu ook van binnen helemaal vernieuwd, in oude stijl. Iedereen zegt: "Wat een mooie kerk!". De lofzang van de grijze Simeon wordt steeds meer mijn lijflied. Ik wens u allen een goed jaar 1995. Proberen we het goed te maken, want ieder nieuw jaar is een uitdaging voor ons zelf. Hartelijk gegroet! Met groeten aan de Club!

L. van Marrewijk

Jaarvergadering 1994/1995

Zoals aangekondigd in het laatste nummer, heeft Myrakel besloten om haar jaarlijkse ledenvergadering te houden in het voorprogramma van de traditionele Oud-leerlingen SOOS (op de derde vrijdag in januari). Eindelijk zat het een keer mee. De vergadering kon doorgang vinden en deze 'datum' zal ook in de toekomst worden aangehouden. We geven een verkorte weergave van de notulen van secretaris Leo Jennekens.

Een opkomst van 10 leden was niet om over naar huis te schrijven. Het jaarverslag 1994 werd uitgereikt. De belangrijkste punten hieruit waren mededelingen omtrent 1) het ledenaantal (360) en de betreffende administratie (zie elders in dit blad!); 2) de SNeLBinder, die thans, dankzij de hulp van lid Koos van Langen, via DTP in een fraaier jasje is gestoken; 3) de financiën (zie onder) en 4) de relatief smalle bandbreedte qua leergangen van het huidige bestuur. Het beleid voor 1995/1996 omvat acties ten behoeve van de ledenadministratie, van de Myrakelpresentatie (steunkleur SNL-Bordeauxrood in de Binder) en bovenal het starten van de voorbereidingen voor het

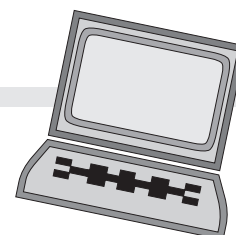
St. Abraham Lyceum (het 50-jarig jubileum). Het bestuur van Myrakel heeft zich genoodzaakt gezien om een voorstel uit te brengen om de contributie te verhogen. Het bedrag van Hfl. 13,50 (bank/giro) wordt Hfl. 15,00. De leden met een machtiging zien een verhoging naar Hfl. 14,00 tegemoet. Na stemming wordt het voorstel aangenomen.

Zoals gezegd is de volgende jaarvergadering op de derde vrijdag in januari 1996.

Financiën

Op aanvraag kan een Myrakellid een copie van het totale financieel verslag ontvangen. In dit nummer wordt, op de volgende pagina, slechts de hoofdbalans (die twee jaren omvat), weergegeven.

De kascommissie, vertegenwoordigd door Van Driel, heeft het verslag positief beoordeeld, met de kanttekening dat de bankkosten gereduceerd dienen te worden. De nieuwe kascommissie zal worden gevormd door Van Driel en Van Nus.

Ledenadministratie

Al sinds de oprichting heeft Myrakel de ledenadministratie moeten uitvoeren met de 'Lada'

onder de computers. Neen, dit is nog te veel eer, we kunnen gerust spreken over een boeren-

kar. De Frustratie hierover verdient zijn hoofdletter. Dankzij een gift van onze voorzitter

hebben we weliswaar nog geen Porsche, maar

Vervolg volgende pagina

Vervolg ledenadministratie

de 286 die er nu staat, heeft in ieder geval het tempo dat het werken aangenaam maakt. Een praktijkvoorbeeld, als test voor de onderlinge snelheden. In het ex-leerlingenbestand, zo'n 8000 records groot,

wordt gevraagd naar ex-leerling Zijlma. De computers worden gelijktijdig gestart met deze vraagstelling. De nieuwe computer doet er 6 seconden over. Wij wachten op de oude...al 40 seconden, wat een

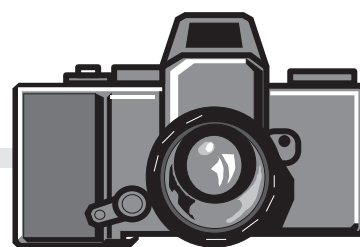
slak! Maar nog geen spoor van Zijlma. Eén minuut...twee minuten...we kijken elkaar aan met een blik vol ongeloof...zou ie zelfs de drie minuten halen?? Welzekeer, pas na 3

minuut 50 komt Zijlma uit de kaartenbak. Zes seconden versus 230. U begrijpt onze blijdschap, dat we voortaan slechts een half uurtje i.p.v. een complete dag nodig zullen hebben om mutaties te verwerken.

Vervolg jaarvergadering 1994/1995

	DEBET			CREDIT	
	1994	1993		1994	1993
Postgiro	505,64	858,29	Kapitaal 01-01-1993	4.040,37	2.029,53
Plusrekening	2.086,91	2.017,60	Toename kapitaal	-1.238,73	2.010,84
Bank	209,09	1.164,48			
	+	+		+	+
Totaal	2.801,64	4.040,37		2.801,64	4.040,37

**BALANS
31-12-'94**

Vakantiefoto-actie

Het idee is niet origineel. Het SNL zelf heeft het reeds toegepast. Men neme een foto op een fotogeniek en liefst bekend of herkenbaar

punt, bijvoorbeeld de Martinitoren, een Grieks strand of de Alpe d'Huez. Op de foto moet deze SNeL-Binder prominent in beeld zijn! Daar gaat

het om. Wie de origineelste kiek aan de redactie stuurt, ontvangt uiteraard een leuke prijs. Alle foto's, die de moeite waard zijn, worden in het

herfstnummer afgebeeld. We zijn in blijde afwachting!

SNL op televisie

In maart kon men de voorgevel en de cour van het Sint Nicolaas Lyceum in de huiskamer aanschouwen; KRO's Brandpunt bracht een special over Louis van Gaal, die eind jaren '60 leerling was op de HBS van onze school. In dit portret van Louis werd een aantal episodes uit zijn leven belicht. De SNL-Binder pikt er een aantal wetenswaardigheden uit. Zijn leven is verbonden met de Watergraafsmeer. Op 8 augustus 1951 werd Louis geboren onder de rook van het Ajax-stadion. Ook zijn talenten voor de voetbalsport werden ontwikkeld op het fraaiste plein van deze wijk: het Linnaeushof, de katholieke enclave in Amsterdam-Oost. Zijn kameraad Maarten Spanjer vertelde in Brandpunt over de 'partijtjes tegen' bij de Martelaren van Gorcumkerk. Louis was een expert op de vierkante meter. Het bijzondere van hem was, dat je hem van achteren kon horen aankomen, Louis kon je horen 'snuiven'. Straatvoetbal als basis

voor een grote loopbaan, we hebben het vaker gehoord. Want al voetbalde Louis in zijn jeugd bij De Meer, waar zijn ex-trainer Cocu (vader van twee oud SNL-leerlingen) hem omschreef als héél fanatiek, het heilige straatvoetbal werd voortgezet in de HBS-tijd. Klasgenoot Gerard Klaassen, gefilmd op de SNL-cour, schetste de voetbalverrichtingen van Louis en zijn maatjes. Tot Gerard's verrassing

waren de door hen gebruikte voetbalpoortjes nog immer aanwezig, ze leken als onaantastbare - maar niet onaangetaste - monumenten aan de grasrand van de cour genageld. Gerard vond Louis destijds grimmig en norrig, maar wel een uitgesproken leider. Stanley Menzo, toch niet al te gelukkig in zijn voetbalverleden onder van Gaal, sprak duidelijk positief over de trainer:

"Elke training heeft een achterliggende gedachte, van Gaal heeft hem vooraf al helemaal in zijn hoofd doorgenomen en er een betekenis aan gegeven". Ook andere geïnterviewden zien de capaciteiten van het Orakel van Avenhorn vooral in zijn vermogen om zich in volle overtuiging doelen te stellen en deze te realiseren. Louis van Gaal weet wat hij wil: hij wil deze maand de Europa Cup 1 winnen!

Het "MYRAKEL" van Amsterdam

Meer dan in andere jaren, is er in 1995 in maart aandacht besteed aan het Mirakel van Amsterdam. Deze gebeurtenis, die ieder jaar wordt herdacht in de vorm van de Stille Omgang, vond in een ver verleden plaats, namelijk in 1345! Vanwege het feit dat dit

thans 650 jaar geleden is, kon men in de media het geheugen opfrissen over dit Amsterdamse wonder. Hier wordt een samenvatting gegeven over de berichtgeving omtrent het Mirakel van Amsterdam. Deze naam, fonetisch geadopteerd door onze

Vervolg volgende pagina

Vervolg 'Myrakel'

vereniging, heeft aldus een zeer lange historie. Daar steken wij met het oprichtingsjaar 1989 wat bleekjes bij af; zelfs 6,5 jaar duurt voor ons nog een paar maandjes.

Het mirakel, dat in 1345 in Amsterdam plaatsvond, kan in ieder geval eenvoudig worden gelocaliseerd: de plaats van handeling was de Kalverstraat, niet de minste onder de Amsterdamse dreven. In die tijd heette de straat overigens 'de Lane'. Op de bewuste plek zetelt thans de winkel van HIJ. De geschiedenis is als volgt.

In de nacht van 15 op 16 maart 1345 is de zieke Ijsbrand Dommer er zo ernstig aan toe, dat een priester hem het sacrament der stervenden (Heilig Oliesel) toedient en hem terwille van de communie een hostie geeft. Zijn maag verdraagt de hostie echter niet. Het braaksel wordt in het haardvuur gegooid. De dag erna zweeft bij het opstoken van het vuur de hostie volkomen gaaf boven de vlammen. Daarop wordt de hostie in een kist naar de Oude Kerk gebracht, waarop ze tot drie keer toe terugkeert in het bewuste huis. De bevolking, en niet veel later ook de bisschop, erkennen dat hier sprake is van een wonder. Amsterdam wordt aldus een pelgrimsstad. De Heiligeweg heet niet voor niets zo. Het is het einde

van de pelgrimsroute vanuit de richting Sloten. Op de plek van het huis wordt al in 1347 een kapel ingewijd, de Kapel ter Heilige Stede. De hostie vormt hierin het middelpunt. Nieuwe mirakels bevestigen de uitzonderlijkheid van de hostie: bij de grote stadsbranden in 1421 en 1452, bij welke de kapel zelf sneuvelde, blijft het heilige object ongeschonden.

Uniek is de manier van herdenken van dit mirakel: de Stille Omgang. Deze gebeurtenis, ieder jaar in maart, is haast onvoorstelbaar in hetzelfde Amsterdam dat zozeer 'grootstedelijk' van karakter is. Duizenden mensen (in de naoorlogse periode vaak vele tienduizenden) lopen midden in de nacht in alle stilte een vaste route door hartje Amsterdam. Het gaat hier in mindere mate om Amsterdammers zelf; mensen uit het hele land reizen naar de hoofdstad om zwijgend aan te sluiten bij de stoet, die de volgende route aflegt. Kalverstraat, Nieuwendijk, Prins Hendrikkade, Warmoesstraat, Nes, Heilige Hoek (Spui/Kalverstraat), Enge Kapelsteeg, Rokin, Wijde Kapelsteeg en opnieuw Kalverstraat. De Stille Omgang heeft zijn eigen historie. Deze kan men tot 5 juni nalezen en aanschouwen in exposities in het Amsterdams Historisch Museum en Museum Amstelkring. De moeite waard!

Colofon**Uitgave**

SNL-binder is een kwartaaluitgave van de oud-leerlingen vereniging van het SNL: 'Myrakel'

Voorzitter

G. Lammers

Redactie

C. Smit
M. vd Veecken

Layout

K. van Langen

Corr. adres

Postbus 7903
1008 AC
Amsterdam